

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 13.Gf.40.089/2025/6.

A felperes:

felperes neve

cím2

A felperes képviselője:

Jákó és Társai Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Jákó János ügyvéd)

cím1

Az alperes:

alperes neve

cím4

Az alperes képviselője:

Bánáti Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Bánáti Kristóf ügyvéd)

cím3

A per tárgya: társasági határozat felülvizsgálata

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 17.G.40.950/204/14. (2025. január 9.)

A fellebbezést benyújtó fél: alperes (15. sorszám)

Í t é l e t

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 825.500 (nyolcszázhuszonöt ezer-öt száz) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

[1] A felperes 2024. április 16-án indított keresetet az alperes taggyűlési határozat száma1 és taggyűlési határozat száma2 számú taggyűlési határozatainak hatályon kívül helyezése iránt. Az alperes érdemi ellenkérelme a kereset elutasítására irányult.

[2] Az elsőfokú bíróság ítéletével az alperes 2024. március 22. napján tartott taggyűlésén hozott taggyűlési határozat száma1 sz. és taggyűlési határozat száma2 sz. taggyűlési határozatokat hatályon kívül helyezte, és kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 112.200 forint perköltséget.

Ítéletének indokolásában idézte a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 3:17. §-t, a 3:19. § (1) bekezdést és a (2) bekezdés f) pontját és a (3) bekezdését, a 3:25. § (2) bekezdést, a 3:35. §-t, a 3:36. § (1) bekezdést, a 3:37. § (1) és (3) bekezdéseket, a 3:108. § (1) bekezdést, a 3:190. § (1) bekezdést, valamint a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 266. § (1) bekezdést. Megállapította, hogy a felperes az alperes tagja, aki 2024. április 2-án vette át a taggyűlési határozatokat tartalmazó jegyzőkönyvet, ezért a Ptk. 3:36. § (1) bekezdésben írt jogvesztő határidőn belül terjesztette elő a keresetet.

Az ítélet indokai szerint a taggyűlésre szóló meghívó 2024. március 14-ei, amit az alperes ugyanezen a napon adott postára, ugyanakkor 2024. március 22-ére tűzte ki a taggyűlést, ezért annak összehívása nem felelt meg a Ptk. 3:190. § (1) bekezdésnek és az alperes létesítő okiratának. Nem találta alaposnak az alperesnek azt a védekezését, hogy a felperes a határozatokkal érintett kérdésekben nem szavazhatott volna, mert a meghívó szabályszerű megküldésének kötelezettsége alól ez nem mentesítette az alperest. Emellett az sem orvosolta a taggyűlés megtartásának szabálytalanságát, hogy az alperes később az ügyvezetői

tisztségéből ismét visszahívta a felperest. Nem fogadta el az alperesnek azt a védekezését sem, hogy a kizárás kezdeményezéséről szóló taggyűlési határozat ellenére az alperes a törvényi határidőn belül nem indította meg a pert. Mindezek alapján a taggyűlés összehívása nem volt szabályszerű, következésképpen azon nem lehetett érvényes határozatot hozni, és a Ptk. 3:37. § (1) bekezdés alapján ezek az okok önmagában is alapot adnak a taggyűlési határozatok hatályon kívül helyezésére. Miután a taggyűlésen valamennyi tag nem volt jelen, a jogellenesen összehívott taggyűlés megtartására a Ptk. 3:17. § (5) bekezdés alapján nem volt mód, ezért a Ptk. 3:37. (1) bekezdés alkalmazásával hozta meg a döntését.

A keresetben megjelölt további jogsértést illetően megállapította, hogy az alperes kellő részletezettséggel megjelölte a meghívóban feltüntetett napirendi pontokat.

[3] Az ítélet elleni fellebbezésében az alperes annak megváltoztatásával a kereset elutasítását, másodlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte.

Megismételte azt az állítását, hogy a meghívó megküldését érintő időköz betartásának esetleges elmulasztása az alperes működését nem veszélyeztetné, mert a felperes egyébként sem szavazhatott volna. Ezáltal az elsőfokú bíróság megsértette a Ptk. 3:37. § (3) bekezdést, mert indokolatlanul szigorúan döntött a jogkövetkezményekről. A Ptk. 3:37. § (3) bekezdés alkalmazásának hiányát sérelmezte azért is, mert a felperes részvétele és ellentétes szavazata esetén is ugyanez lett volna a szavazás eredménye, ugyanakkor az alperes később ugyanebben a kérdésben szabályos keretek között azonos tartalmú taggyűlési határozatot hozott. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság téves következtetésre jutott, amikor elvetette a jogsértés megállapításának lehetőségét, mert a megállapított jogsértések nem veszélyeztették a társaság jogszerű működését. Az elsőfokú bíróság a Ptk. 3:37. § (3) bekezdés alkalmazhatóságát nem is vizsgálta. Hivatkozott a Kúria BH2018. 19. számú eseti döntésére azzal, hogy az elsőfokú bíróság szükségtelenül alkalmazott eltúlzott szankciót, emellett elmulasztotta a tények megállapításának egyéb körülményeit és azokat az okokat ismertetni, amelyek miatt valamely tényállítást nem talált bizonyítottnak, így az ítélet sérti a Pp. 346. § (5) bekezdést.

Arra az esetre kérte az ítélet hatályon kívül helyezését, ha a másodfokú bíróság álláspontja szerint szükséges az elsőfokú eljárás megismétlése vagy kiegészítése.

[4] A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult.

Hangsúlyozta, hogy a tényállás tekintetében nem volt vita a felek között. Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy az alperes megsértette a Ptk. 3:190. § (1) bekezdést, valamint a társasági szerződés V.5. pontját. Nem vitás, hogy a 15 napos időköz nem telt el, és az sem, hogy a felperes nem vett részt a taggyűlésen. A határozatok jogszerűségét nem befolyásolja, hogy később a taggyűlés meghozta ugyanazt a határozatot, illetőleg, hogy az alperes a határozat alapján nem indított kizárási pert. Utalt a Ptk. 3:111. § (3) bekezdésre azzal, hogy a jelen eljárás tárgyává tett jogsértés jelentős, így a határozatok hatályon kívül helyezése elkerülhetetlen volt. Álláspontjának alátámasztásaként több eseti döntésre is hivatkozott.

Rámutatott a fellebbezésnek arra az ellentmondására, hogy bár az alperes a kereset elutasítását kéri, mégis a Ptk. 3:37. § (3) bekezdés alkalmazásának mellőzését sérelmezi.

[5] Az elsőfokú bíróság ítéletének nem volt a Pp. 358. § (5) bekezdés alapján jogerőre emelkedett rendelkezése.

[6] A fellebbezés nem alapos.

[7] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság döntésével és annak indokolásával is maradéktalanul egyetértett, ezért az alperes fellebbezése folytán csupán az alábbiakat emeli ki.

[8] A Pp. 370. § (1) bekezdés szerint a másodfokú bíróság a felülbírálati jogkörét az erre irányuló fellebbezési kérelemre, annak korlátai között gyakorolja, és a 371. § (1) bekezdés b) pont szerint a fellebbezésben határozott kérelemként kell feltüntetni, hogy a határozat kifogásolt rendelkezését vagy részét a másodfokú bíróság mennyiben változtassa meg, vagy helyezze hatályon kívül. Ilyen korlátnak minősül többek között a felülbírálati jogkör alapjául szolgáló indokok kifejtése, és a jelen eljárást nem érintő kivétellel a fellebbező fél által megjelölt anyagi és eljárási jogszabálysértés [Pp. 371. § (1) bekezdés d) pont]. Mindezekre tekintettel a fellebbezésben előadott anyagi vagy eljárásjogi jogszabálysértés, vagy az ezekkel összefüggő indokok tartalmi kifejtése meghatározza a másodfokú bíróság felülbírálati jogkörének kereteit, és ezáltal döntésének korlátait is.

[9] Az alperes a fellebbezésében túlnyomó részben a Ptk. 3:37. § (3) bekezdés alkalmazásának hiányát kifogásolta, azonban ennek megfelelő tartalmú határozott fellebbezési kérelmet nem terjesztett elő. A fellebbezési ellenkérelem annyiban helytálló, hogy a fellebbezés indokai részben ellentmondásban állnak a kereset elutasítására irányuló jogorvoslati kérelemmel, mert a Ptk. 3:37. § (3) bekezdés alkalmazása az elsőfokú ítéletnek olyan tartalmú megváltoztatását jelentheti, amely a taggyűlési határozat hatályon kívül helyezésére irányuló jogalakító kereset alapján az eljáró bíróság hivatalból megnyíló lehetősége abban az esetben, ha a kereset ugyan alapos, de a jogszabálysértés nem jelentős és nem veszélyezteti a jogi személy működését. A fellebbezéssel megnyílt anyagi jogi felülbírálati jogkör keretében ezért a másodfokú bíróság is hivatalból mérlegelheti a Ptk. 3:37. § (3) bekezdés alkalmazásának lehetőségét, így az ellentmondásosoktól függetlenül értékelte az alperes fellebbezésének a fellebbezési kérelemmel összhangban nem álló indokait is.

[10] A taggyűlési határozatokat hatályon kívül helyező jogerős ítélethez a Pp. 360. § szerinti anyagi jogerő hatás fűződik, amely a felek közötti jogvitát véglegesen eldönti. Az alperes később meghozott határozatához, illetőleg a kizárási per megindításának mellőzéséhez ilyen jogi hatály nem fűződik, míg a bíróság kizárólag a határozatok meghozatalának szabályszerűségét vizsgálhatja, és nem bocsátkozhat feltételezésekbe abban a kérdésben, hogy a társaság később meghozott döntései a társaság további működését mennyiben befolyásolják. Mindezekre tekintettel a kereset elutasítására nem ad alapot, hogy az alperes később azonos kérdésben ugyanolyan tartalmú taggyűlési határozatot hozott, és az sem, hogy a kizárás iránti pert nem indította meg.

[11] A rendelkezésre álló okirati bizonyítékok, valamint a felek nyilatkozatai alapján kétséget kizáró módon megállapítható, hogy az alperes a taggyűlés összehívásánál megsértette a Ptk. 3:190. § (1) bekezdést, valamint a társasági szerződés V.5. pontját, mert a meghívók elküldése és a taggyűlés napja között nem telt el a jogszabályban és a társasági szerződésben előírt 15 nap. A másodfokú bíróság maradéktalanul egyetértett az elsőfokú bírósággal, hogy a meghívó elküldése és a taggyűlés megtartása közötti 15 napos időköz elmulasztása jelentős súlyú anyagi jogszabálysértés, amely sérti az alperes társasági szerződését is, ezáltal a taggyűlési határozatok hatályon kívül helyezésének jogkövetkezménye nem mérlegelhető.

[12] Ebben az esetben az alperes a taggyűlést meg sem tarthatta volna, mert a Ptk. 3:190. § (1) bekezdés biztosítja, hogy a tagok egyrészt megfelelő időn belül mérlegeljék a taggyűlésen történő részvételüket, másrészt nem zárhatók el a taggyűlés napirendi pontjaival kapcsolatos véleményük kifejtésétől még akkor sem, ha az adott kérdésben nem szavazhatnak, ezért a törvényi időköz annak biztosítására is szolgál, hogy a tagok mindezeket megfontolják. Emellett a meghívó megküldésének késedelmé azzal a következménnyel is járhat, hogy lerövidíti a tagnak a napirend-kiegészítés indítványozásáig nyitva álló idejét is [Ptk. 3:190. § (2) bekezdés]. A Ptk. 3:190. § (1) bekezdés megsértése esetén az alperes csak akkor hozhatott volna határozatot, ha valamennyi tag jelen van, és a taggyűlés megtartásához egyhangúlag hozzájárul [Ptk. 3:17. § (5) bekezdés]. Nem vitás, hogy ez utóbbi nem valósult meg, így az alperes meg sem tarthatta volna a taggyűlést, és a kifejtett indokok szerint annak megtartása a garanciális anyagi jogszabályok olyan súlyú megsértése, ami kizárja a Ptk. 3:37. § (3) bekezdés alkalmazását. A Ptk. 3:37. § (3) bekezdés emellett együttes feltételt tartalmaz, és a jogsértés megállapítása csak abban az esetben lehetséges, ha az nem jelentős, ugyanakkor nem veszélyezteti a társaság jogszerű működését. Erre tekintettel jelentős jogsértés esetén a működés veszélyeztetésének esetleges hiánya sem vezethet a jogszabálysértő határozat hatályon kívül helyezésének mellőzéséhez.

[13] A fellebbezésben írtakkal ellentétben az elsőfokú ítélet jogi indokolása a Pp. 346. § (5) bekezdésnek maradéktalanul megfelelt, míg az alperes a fellebbezésben nem fejtette ki, hogy az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezése iránti kérelmét pontosan mire alapítja, míg a másodfokú bíróság nem látott indokot a Pp. 381. § alkalmazására.

[14] A fentiek alapján a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság ítélete a fellebbezésben előadott okok miatt nem jogszabálysértő, ezért a Pp. 383. § (2) bekezdés értelmében – a Pp. 386. § (4) bekezdés alapján visszautalva annak helyes indokaira – helybenhagyta.

[15] Az alperes fellebbezése eredménytelen volt, ezért a másodfokú eljárással kapcsolatos költségeit maga viseli, míg a Pp. 83. § (1) bekezdés alapján köteles a felperes ügyvédi munkadíjban felmerült másodfokú perköltségét megfizetni, amelynek összegét a másodfokú bíróság a 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pont alapján állapított meg.

Budapest, 2025. augusztus 27.

Dr. Pusztai Anita s.k.

a tanács elnöke

Dr. Bleier Judit s.k.

előadó bíró

Dr. Ócsai Beatrix Márta s.k.

bíró